

Zlato nad soľ

Kalumet

1. Vraj to bolí, keď zotieraš slzy a máš ich už plnú dlaň,
vraj to bolí, keď utekáš a nevieš vlastne kam.
Chceš preč z toho davu, čo rozdupal kľúč k hrám.

R: Kto rozumel včera všetkým bláznom,
dnes ich už odmietal.

[: So sklonenou hlavou do očí sa pozrieť bál. :]

2. Vraj to bolí, keď prijímaš rany mierené pod svoj pás,
vraj to bolí, a zvlášť tých, čo nechceli sa vzdať.
Tí skúsení radia: "Vráť sa, chlapče, vráť!"

R: Majú snáď všetko, čo telo žiada,
len chýba im vzácny dar:

[: nevedia sami, kam podeli vlastnú tvár! :]